

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

<p>Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.</p>	<p>Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza</p>	<p>Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.</p>
<p>— Gyümölcsészetünk. —</p> <p>Már jó ideje, hogy felhangzottak az okszerű gyümölcstermelés helyes tanának első hangjai. Évtizedek előtt beszéltek ilyen dolgokról Magyarországon is. A vinczellér iskolák sok év óta képezik a helyes irányu gyümölcskertészeteket. Az állam gyümölcsészeti vándortanítókat tart. Vanak a külföldiekkel minden tekintetben megmérkőző faiskoláink: Dacára mind ezeknek még sines gyümölcsészetünk, ezen termelési ágától alig van kivételünk. Ha kutatjuk ezen szegényünk okait, teljesen lehetetlen azokat nem a következőkben feltalálnunk.</p> <p>Mindenek előtt ezen gazdasági ág fejlesztésében hiányzott a rendszer. Az intéző körök legtöbbje — a gyümölcsészeti szakegyséletek — nem azon törték fejüket, hogy a termelőkkel a gyümölcstenyésztés legjobb szabályait megismertessék, hanem hónapokon keresztül vitatkoztak azon, hogy a kezükben levő almát minek hívják? A miből nem egyszer történt meg az a nevetséges logog, hogy ugyanazon fának négy oldaláról szedett négy almát négyféle fajtának a nevével látták el. Egy szóval: a gyümölcstenyésztésének és fejlesztésének kontójá-</p>	<p>ra, éveken keresztül az ampelographián ragadtak.</p> <p>Mi e testületektől elvártuk volna azt:</p> <p>a.) hogy a létező ezer és ezer gyümölcsfajták közül válaszsza-nak csak egynéhányat ki és ezeket mindenkinek ajánlják, mint általános tenyésztésre alkalmasat; b.) gondoskodtak volna arról hogy ezen fajták minden faiskolában szaporittasanak nagy mennyiségben; c.) hogy a termelők ezekhez minél olesőbban juthassanak. Jól tudjuk azt, hogy a fajták megválasztása érdekében volt egyszer egy zónázó értekezlet, csak hogy ez értekezlet annyi fajtát kerített be egy-egy zónába, a menynyi igen sok lett volna talán az összes zónák számára. Továbbá vajmi kevés tétetett, hogy ezen zónás beosztás a termelők tudomására jusson.</p> <p>Elvártuk volna azt, hogy egy a nép nyelvén irt, s nem több mint 3—4 ivre terjedő gyümölcsészeti könyv adatott volna ki, mely könyvbe a hosszú póznára fűzött tudomány, s a sok elmélet helyett, egy teljesen gyakorlati alapra fektetett, s a legszükségesebb tudnivalók lettek volna elősorolva.</p> <p>Elvártuk volna, hogy a rendszeres kereskedelmi gyümölcsészetek alakításán fáradozzék, a gyümölcsprodukezió számára a</p>	<p>fővárosban, majd a külföldön állandó piacot teremtsenek. Igyekeztek volna vidéki gyümölcsészeti köröket alkotni, s mindezeket a centralizáció szempontjából magukba ölelni.</p> <p>A helytelen irány mindezek helyett tért nyitott, hogy minden termelő összeköttetés hiányában tájékozhatlanul úgy rendezze gyümölcsészetét, a hogy legjobban vélte, vagy talán a hol azt egy a jelen század első felében nyomtatott, meghaladott álláspontu könyvben olvasta.</p> <p>Elértünk ez alapon azon dicső ponthoz, hogy a hány termelő s azoknak a hány fája van, annyi-féle fajta gyümölcs létezik. Minden fajtából egy pár darab, legfeljebb egy pár kosár. Ilyen alapon aligha jövedelmez gyümölcsészetünk, mert ahhoz, hogy rendszeres kereskedelmet üzhessünk ezen termelési águnkkal, egyes fajtából nem egy-két kosár, hanem egynéhány métermázs helyesen szortírozott és kitűnően csomagolt gyümölcsre van szükség.</p> <p>Ez ügyben nézetünk szerint gyökeres reformálásra van szükség és addig a míg fentiek figyelembe vételével más irányt nem követünk, nem is lesz gyümölcsészetünk.</p>

T Á R C Z A.

DARAZSAK:

irta: KOMÓCSYNÉ PÁLFI FANNI.

A járásbiróné sürgösen küldte el szobalányát kis levélkével a főszolgabirónéhoz, ki éppen reggeli toilletjét készült csinálni, de a kis papir nagyon fontos dolgot rejthetett magában, mert még negligében át ment a közjegyzőnéhez, kinél már a két fiskálisné s a báróné — a kis város első hangadóját — a kandalló mellett hangos társalgásban találta.

— Ah szólt alig belépve a kissé gömbölyű főbiróné asszony, mély lélegzetet véve — tán már tudjátok is a legszenzációsabb hírt?

— Hogyne! kiáltott fel egyszerre mind a négy delnő, már félórával ezelőtt tudtuk.

— Mandok Feri újságolta férjemnek az este a kaszinóból hazajövet, kaczagott a szőke közjegyzőné: kigondolta volna, Friczi báró még szombaton is csapta a

szület Alisznak ha ha ha: még duellum lesz a vége, ha megtudja Friczi, hogy ideálja övele csak kaczerkodott, de a kezét másnak nyújtá.

És még hozzá kinek? egy vöröskezű boltosnak. Valóságos botrány kiáltá megütközve a báróné — hozzánk hasonló nőknek így megfélekedezni magáról! — egy zsentri lány, kinek apja ezredes volt! . . .

— Én mindég nagyon különöznek tartottam Aliszt, kíváncsi vagyok, hogy fogja kiszolgálni szakácsnémat szalámival, meg deligatessal — villogtatá szemeit nevetve Várhelyiné, ki született kis és nagy keszeli Keszelyi Margit volt.

— A mi azt illeti — szólt ajkait bigyeztve a kis Kutas Pistáné, a gazdag marhakereskedő lánya, — engem is meglepett a hír, hogy a büszke Mareziany Alisz, kereskedő neje lesz, de ha veszszük . . .

Mit akar ezzel mondani? pattant fel egyszerre mint a négy asszony, a polgári származásu felé fordulva.

— Azt, hogy igaz ugyan, hogy Alisz régi mágnás család ivadéka, igaz, hogy

apja ezredes volt, de hát, de hát . . .

— Nos de hát?

— Csak az jutott hirtelen eszembe folytatá bátran a kis asszonyka — ha Alisz elveszitené édes anyját, kívül jelenleg nyugdíját osztja meg, bizony nagyon szomeru sors várna a lángra, különben Zamba Andor — mint mondják — nagyon kellemes modoru komoly férfi, ki éveket töltött külföldön is . . .

A báróné hidegen s büszkén emelé lorgnettejét szeméhez, s mintegy végig mérve a beszélőt, bizonyos vontatott hangon mondá:

— Vannak bizonyos nézetek — engedje meg — de a melyekhez maga édesem nem ért, kegyed polgári elemből származik, tehát akként fogja fel a dolgot — én elég demokrata vagyok. hisz maga legjobban tudja, hogy én! . . . egy született baróné — elég elnéző vagyok az iránt, ha egy dzsentri . . . ha . . . helyzete úgy kívánja, jó nevelésü polgár lányt vesz nőül, de egy előkelő leány boltoshoz . . . fídonez! . . .

— De mit tegyen hát a lány o'y

C s a r n o k.

Teendőink a millennium alkalmából.

Irta: Szalóky Dániel ev. ref. tanító

(Felolvasatott a „Somogy megyei Tanítóegylet” n. atádi járáskörének 1895. okt. 29-én Nagy-Atádon tartott ülésén.)

(folyt.)

7. Ha még ezenkívül valamely városba vagy egyik közelebb fekvő történelmi nevezetességű helyre vasuton tanulmányi utazást tethetnénk a mindennapi nagyobb és ismétlődő iskolás növendékeinkkel (a mi pedig nem lehetetlen, csak akarni kell!): oly élvezetet és tanulságot szereznének nekik, a mit soha el nem felejtene! E célból — azt hiszem — könnyű lenne érkező évet kieszakoztatni a vasutakon és — — gőzhajókon is. Gőzhajókon mondom, mert én a fővárosba elmentelt sem tartom lehetetlennek s ez esetben (mi somogyiak) visszafelé Mohácsnak vezetnénk az utazó armádiát! . . . Ilyen nagyobb szabású tanulmányi utazásoknál a szülők, a polgári és hitközség és a társadalom segélyére és támogatására is bizton számíthatunk. E célra a gyűjtést előre is megindíthatjuk. A terv megvalósítása — erős akarat és ügybuzgalom mellett — kivihető. Ne szalaszszuk el hát a főváros és a kiállítás tanulmányozásának ezen ritka alkalmát — növendékeinkre nézve sem!

8. A fentebb említett millenniumi iskola alap gyarapítására — a viszonyok és körülmények szerint — felhasználhatnánk több utat-módot is. Az iskolaszék engedélye s a tanító felügyelete mellett p. o. az elhagyott gabona kalászok, avagy gyógynövények, az erdőben gubacs vagy makk, a mezőn burgonya vagy répa szedése stb. ha csak egy-egy napon is: igen szép tőke gyarapításra vezetnének!

T. kartársaim tán meg is mosolyogják e javaslatokat, de higgyék el, hogy e dolognál a cél csakugyan megszentelődik az eszközök! Olyan tőkét gyűjteni, mely idővel az iskola társadalmának szegényebb tagjait ruházhatja s a szükségesekkel elláthatja; a közcélra törekvés nemes ösztönéből iskolai közmunkát vállalnia és fogantatni: a millenniumhoz méltó és nemes gondolat!

helyzetben mint Alisz — vevé fel ismét a szót Kutasné, nem ijedve meg a hatalmas bárónétól — kinek férje váltóit rendesen ez ő polgári apja zsírálta — mert Friczi bárót csak nem vehette komolyan, kinek egzisztenciája csak barátai jószívűségétől függ ki más nem tud, mint csak udvarolni.

A leány oly szép, oly előkelő, legyen művésznő, lépjen színpadra! vannak rokonok s ezzel egy előkelő mozdulattal hófehér kezével végig simítá selyem pongyoláját s a többiek felé fordult.

— Vajon fog Zambóné asszony látogatásokat tenni? kezdé ismét a házaszszony.

— Én — mint első a városban — ugyan nem fogok otthon lenni, biztosítalak benneteket — sziszegé apró fogai közt a báróné ez egy mesalliance egy sankadóz eset . . .

* * *
Ezalatt a kaczérnak, a különöznek kiáltott, a megszólalt meg szapult Alisz kicés szalonjában ül, előtte Andor áll, ki most lehajolva a lányhoz, nyugodt halk hangon suttogja:

II. Teendőink kartársaink körében.

Már fentebb említett teendők sorozatában is érintettem volt hogy módot és alkalmat kell keresnünk az egymással való találkozásra a közös ünnepélyek rendezése és megtartása, a gyermekek tanulmányi utaztatása alkalmával. Ismerjük meg és becsüljük is egymást felekezeti s fajkülönbség nélkül a testvér-szeretet igazi magasztosságában!

Szükséges az ilyen egyetértő közreműködés mindenütt, de nálunk Magyarországon (hol annyi nyelvű és vallásfelekezeti lakosság van) valóban életszükség! Előbb születünk magyarnak s csak aztán lettünk katolikusok, protestánsok vagy mózes-vallásúak! Tudván, hogy rossz vallás nincs (csak az emberek lehetnek rosszak!) s minden ember felebarátunk: vessük el magunktól a felekezeti idegenkedés és fajgyűlölet fekete szemüvegét! Döntsük le az ősi kínai válaszfalakat s ölekezzünk össze, kezét kézbe, vállat vállhoz, szívet szívhez: a magyar testvériség mindeneket összeforrasztó szeretetében! „Minden ember legyen ember és magyar!”, Tehetjük ezt a nélkül, hogy hitfelekezetünkhez tartozó hűségünket és szeretetünket megtagadjuk! A vallástalan és hitetlen ember (kivált ha még tanító is) úgy sem volna érdemes kézzorításunkra, annál kevésbé ölelésünkre!

E magasztos cél érdekében kövesünk el mindent (tán bizalmi férfiak kiküldése által), hogy a megyénkbeli járásköri tavaszi s a nyári nagy gyűléseinket felekezeti különbség nélkül lehetőleg minden tanítótárs megjelenjen és résztvegyen! Tegyük e gyűléseket alkalmas program mellett a testvériség ünnepnapjaivá!

III. Teendőink a társadalmi életben.

Mint fentebb említettem, a hazafias ünnepélyek tartása igen célravezető eszköz a testvériség együttérzés s a hazaszeretet fejlesztéséhez. Használjuk fel e célra a nevezetesebb események évfordulóit. Márczius 15-ike, Szent István király napja, az okt. 6-iki gyásznapi stb. igen alkalmas napok lesznek, melyeken ugynevezett nemzeti ünnepélyeket rendezhetünk. Vonjunk be ez ünnepély rendezésébe s megtartásába a társadalom minden osztályát, felekezeti különbség s politikai párt-

— Alisz! drágám, ha kívánja; . . . ha magának kellemetlen lenne . . . én örömmel felhagyok üzletemmel . . . hisz nem életkérdés az nálam . . . de Alisz nem engedi tovább beszélni jegyesét, hanem belenézett annak becsületes, nyugodt arczába s piczi kezét — melyet annyiszor hasonlított Friczi báró czukros piskótához bele tette a férfi kissé vörösös munkás kezébe s komolyan mondá:

— Nem, nem engedném meg, azt hiszi Andor hogy én szégyenlem a munkát, azt hiszi, hogy én nem magát hanem a pénzt szeretem, hogy én azért megyek magához, mert pénze, mert vagyona van, oh Andor! ha tudná . . . mennyire megundorodtam a körünkben forgó sok üres alaktól, akik közül olyan sok van, kiknek ősi vagyonuk prédálása s kifáradt üres fejükben hiába kerestem a férfit . . .

Andor karja pedig körülfonódik a lány karesu derekán, kinek szép szöke feje mint egy harmatos rózsza pihent az erős ifju széles mellén, biztos helyén — egész boldogságának.

tekintetek nélkül.

Alakítsunk — hol még nem volnának olvasóköreket; tartsunk itt is népszerű felolvasásokat! Buzdítson és lelkesítsen bennünket e tekintetben azon tudat, hogy hazánk fennállását, virágztatását és boldogulását nem annyira a létszám nagysága mint sokkal inkább a lakosok általános műveltsége s ezzel párosult hazaszeretete és erényei biztosíthatják!

Hogy a tartandó ünnepélyek lefolyása annál szivrehatóbb legyen: alakítsuk meg az érzelmek nemesítésére annyira alkalmas dalárdákat is. Mily szép lenne, ha egy-egy vidék utazói az ilyen dalárdisták kíséretében külön vonatokon utazhatnának fel Budapestre, hazánk szive s a kiállítás megismerése és tanulmányozása végett! Az ilyen népvándorlás megindítása és vezetése a fővárosba: nemcsak látványosnak, de következményeiben is nagyszerű és magasztos dolog lenne!

Ajánlom ez eszméket t. kartársaim figyelmébe a költő emez utasításával: „Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül!” Csokonya

Szalóky Dániel
ev. ref. tanító

H i r e k.

— **Sajtó hiba.** Lapunk mult számában 2 nagyobb sajtó hiba csuszott be, mit most sietünk kiigazítani. Az egyik a „hírek” rovatában, a „barcsi ipar testület bálja” leírásában volt, hol a négyest tánczoló száma, 62 pár helyett 63 szedetett. A másik a „közgazdaság” rovatában, hol a barcsi takarékpénztár évi mérlegkimutatásánál az 1895-év helyett 1795 szedetett.

— Barcs község humanitása.

Barcs községe legutóbb tartott közgyűlésén egy nagyobb összeget szavazott meg tanítóinak abból a célból, hogy azzal résztvehetnek a millenniumi kiállításon. Minden esetre a község ezen cselekedete igen nemes cselekedet tanítóival szemben, de méltányos is, mert egy szerényen fizetett tanítónak nehéz annyi összeget összekuporgatni, hogy a saját zsebje rovására utazhasson a kiállítást megtekinteni, pedig mily hasznos dolgot cselekednek akkor a nemzet e rosszul fizetett napszámossai, ha sok gazdag tapasztalatokkal haza térve, itthon azt megoszthatják tanítványaikkal. Kivánatos lenne, hogy e humanitást az ország több községe is gyakorolná, tanítóival szemben.

— **A barcstelepi olvasókör calico bálja**, mely e hó 8-án volt, kitűnően sikerült. A nagy számmal megjelent fényes társaság között a legjobb hangulat uralkodott, a pécsi jó cigányok késő reggelig huzták láb alá a csárdást. Jelen voltak a hölgyek közül asszonyok: Somogyi Jánosné (Slebina) Politzer Gézáné, (N. Korpád) Krausz Ignáczné, Krausz Miksáné (Babócsa) Süteő Lajosné, Deutsch Izidorné, Silberstein Sándorné, Bartainé, Dr. Kommenné (Csokonya) Stern Adolfné, Stern Sándorné, Berl Lipótné, Perl Sámuelné (Szigetvár) Pillitzné, Feigelstockné, Kronbergerné (Pusztá-Martón) Epsteiné, Klein Józsefné, Bacherné, Kalmárné, Hertzné, Krausz Józsefné, Stern Józsefné Pillelné (Verőcze) L e á n y o k : Kronberger Irén, Dorner Sárka, Bartay Sarolta, Klein Paula, Engel Seraphin, Löwy Regina, Stern Janka és Leopoldina, Boszkovitz Róza, Perl Ilona, (Szigetvár) Feigelstock

Melánia (Nagy-Atád) Broch Gizella, (N. Kanizsa) Adler Jetta (N. Kanizsa) Sandler Amália, Münzer Ádel, (Lajos Komárom) Pilpel Hedvig (Verőze) Weisz Malvin (Marczali)

— **Hering lakoma.** Folyó hó 19-én, hamvazd szerdán, Hoffmann és Krausz szállodások a barestelepi olvasó és társaskör helyiségeiben, a kaposvári első zenekar közre működése mellett hering lakomát rendeznek, melyen részt vehetnek azok is, kik meghívót esetleg nem kaptak, de arra igényt tartanak. Egy teríték ára 70 kr. estebéd 8 fél óraker.

— **Kányák csatája.** Nem mindennapi érdekes látványosságot beszél el egy helybeli tudósítónk s a mely esetnek csak kevés ember volt szemtanuja. Ugyanis e hó 9-én a kora reggeli órákban Bares felett 2 nagy fekete sereg, kánya sereg jött egymással szemközt gyors röpüléssel, és mind két fél igyekezett a baresi kocsolyázó rét egy-két fájára letelepedni. A két makacs fél, feltett céljából engedni nem akarván, irányt egyik sem változtatott, ennek következtében elkerülhetetlen volt az össze esapás, mi oly erővel történt a fák feletti lég-térben, hogy három fekete katonanyomban holtan hullott alá a földre. Az erős összecsapás után aztán letelepültek a fákra s az ő kánya nyelvükön erősen siratták a dolgot s a három áldozatot, folyton azt hangoztatva: kár! kár! vagy alán ujjab csatát terveztek az ő sajátságos nyelvükön. Tudja Isten!

— **Lesz még cigány lakodalom.** Ezuttal azonban csak cigány bál, melyet városunk cigány bandája rendez s e célból a „banda” feje, a „prémás” már el is készíttette a meghívókat, mely kerülve minden ékes szójárást, egyszerűen elmondja, hogy: „folyó hó 20-án cigány bált tartok Stix Károly vendéglőjében (aláírva:) Kovács József prémás. Kezdeté este 8 óraker. Beléptidij 40 kr. Jó zenéről, ételekről és italokról gondoskodva lesz. Hát szegény cigányaink így is próbálnak egy kis szerencsét, talán egy-két hatoskát keresnek csak majd, pláne ha egy-két baroraj (gazdag ur) is szerencsételti báljukat megjelenésével. Jól is esik most egy kis pénzre tenni szert a mai „esóré”, világban, midőn a kocsomákban az asztalok mellett szerényen foglal helyet egy-két honpolgár, előtte egy pohár boroeskával. A „banda”, hiába vár, hogy majd valamelyiknek „ki muzsikálja a nótáját”, Nem is soká lesi már a „banda”, őket, a „prémás”, egyet sóhajt s oda szól halkán társaihoz: „ne vesenolezzunk itt, mert náne love,!”

— **Halálozás.** F. hó 11-én hunyt el Barestelepen Linszky Ferencz, a Leszámitoló és Pénzváltó bank volt hivatalnok 38 éves korában, hosszas szenvedés után. A megboldogultat nejjén és szülein kívül számos rokonság gyászolja.

— **Betyárosan.** E hó 9-én egy kuszált irásu, de fufanggal megírt levél érkezett, Tarnóczára, vidékünk s a megye köztisztviselőiben s szeretetben álló grófjának, méltóságos gróf Széchenyi Ferencz nevére, ki áldott szívé nejjével a környék szegényeinek valóságos jóltevője. A levél melynek ezime így szól: „T. ez. Széchenyi Ferencz gróf Urnak Tarnóczán” alább közöljük teljes eredetiségében. A levél földadatott Bareson, e hó 9-ikéről keltezve. Ugyancsak ilyenféle, de valamivel rövidebb és szerényebb kívánsággal megírt levelet kapott Skergula Ferencz szentesi vendég-

lős is, melyet szinte alább közlünk. Ezime így szól: „T. ez Sker Gula vendéglős Urnak Szentesen. Földadatott Bareson, a lebélyegzés kelte e hó 12-én.

Mint a levelekből olvasható, fenyegetőleg pénzt kér az írójuk, de persze, név, ovatosságból nincs a levél alá írva, hogy kinek küldessék a pénz, a posta költséget is megkímélve, igen előzőkenyen 2 közvetítőt ajánlanak az udvarias pénzkérő atyafiak. Ezek szerint az egyik közvetítő lenne Krisztus Urunk keresztfája, mely a szentesi szőlőhegyben áll, a másik közvetítő pedig egy Sára Sándor nevű egyén. A két, betyár fufanggal megírt levél különben jobban csak megmosolyogni való, szerkesztőiket esendőreink már elesípték, de mégis, mégis ilyenkor csak eszünkbe jut, hogy Bares ez a nagy kereskedelmi központ hol állandóan oly nagy számu munkás dolgozik, s Baressal egy nagy vidék — bíróságok nélkül áll. Resteljük ki mondani, de el sem hiszi a világ, hogy nekünk, baresiaknak nincs még szolgabíróságunk sem. A két levlet it adjuk:

„Diesér teség az ur Jézus Krisztus sz, neve jelen soraimmal megkérem Nagy méltó Ságát minek föltán nagy szorongatásban szenvedők, nem hanyakság sem lumság hanem rosz világ sorsa kényszeríti szegény munkás embert mindenre, azért kegyes méltóságos Szécseny Ferencz gróf kegyeskedjék ezen kérsőmet teljesíteni, 150 forintot becsomagolni és pecsétel ellátni hogy sértés nélkül kezembe juttatni ojj formán egy külön levelezést készítsön az szentősrre jövő ut melet levő őrnek Sára Sándor nevűnek át adni hogy ezzen csomagolt pénzt üdvözítő név alatt legyen hogy annak adaság a ki az üdvözítőt kéri és azonőrt jól megértetni külön levél által szüvesködjék hogy titokban maradjon mert különben kész vagyok élethalált szenvedni és amit irok aszt megteszem. Kegyes Méltóságos né tessék ezt könnyen veni hanem teség jól megérteni mert különben felgyujtok amit érek kapok akkor nem 150 forint kára lesz hanem isten tudjon menyi még halálára is ügyekszök, mert nagy szükségben szenvedők és ezt ha megtete azz legjobb békében és titokban maradni szüvesködjék, úgy hiszem ön azért Grof fog maradni és engem mind üdvözítő neven üdvözít, azért a csomagolt pénzen átresz legyen üdvözítőnek és 8 nap alatt az meglegyen teljesítve és mihelst az őrnekát ata a csomagot akkor az ajtó fölé kivürol írja fel üdvözítő.

ha eszt méltóságos gróf ur megtete és szerencsésen kezembe juttata egy köszönő levelet fogok küldeni méltóságának, isten velünk legyen.

A másik, a szentesi vendéglőshöz czimzett pedig így hangzik:

„Tisztelt Skergula Vendéglős ur, Jelen sorajaim által megkérem hogy azz szentesi Szőlőhegyben lévő keresztfához vigyen 50 forin kész pénz papírban és az lámpa alatt egy kődarab fekszik, a kő darab alatt van egy luk aban tesék beletenni 8 nap alatt meglegyen, mert nem akkor legnagyobb boszu állást követők el irányában. Felgyujtom a házzát minden épületjét azért azz legnagyobb türelőmmel legyen, mert tudja hogy azz isten miért ata azz embernek azz gazdagságot hogy szegénynekis adhasatok. Azért keresztfához vigye hogy elvete isten adjon helébe. De még van egy szó hogy ezzen írást titokban elrejtse, nehogy valakikezébe ke-

ritse ha csak szót halok fölele boszut álok érte isten maradjon vele”

Azonban a 8 nap még el sem mult, a mely után a mi betyárainknak az Üdvözítő keresztfájához kellett volna záródokolni „titokban” hogy ott az Üdvözítő nevében letenni kért pénzt bekasszálhassák, — baresi derék esendőreink már közre kerítették a pénzhez könnyen jutni akarókat, Szunleitner József, Farkas János és Paksicza Regina szentesi lakosok személyében s már át is adták őket az illetékes bíróságnak.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. A-né urnőnek. Tessék bármikor.

S. G. urnak, Kaposvár, Az említett héten egy levelet kaptunk s abból egy tudósítást fel is használtunk, de a másikat nem találtuk alkalmasnak. Az utóbbi tudósítás meg már későn jött.

54 sz.

1896.

Pályázati hirdetmény.

Drávakeresztur és Markóc községeiben a községi szülésznői állások üresedésbe jövén, annak betöltése céljából ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen bábai állásokra pályázhatnak csakis bába tanfolyamot végzett szülésznők.

Markóc községben üresedésben levő szülésznői állás a következő javadalmazásokkal van egybekötve:

Évi készpénz fizetés, a mely utólagos negyed éves részletekben szolgáltatik ki a községpénztárból 25 forint és minden egyes szülési eset után 1 frt. és szabad lakás.

A teljesen vagyontalanoktól azonban díj nem jár.

Drávakeresztur községben üresedésben levő szülésznői állás a következő javadalmakkal van egybekötve:

Évi készpénz fizetés 30 forint mely összeg negyed évi utólagos részletekben a községi pénztárból fizettetik és minden egyes szülés után 1 forint.

Teljesen vagyontalanoktól díj nem jár. Ezen állásra pályázó szülésznőnek a horvát nyelvet birni kell,

A választás határidejéül Markóczen 1896. évi február hó 27. d. e. 9 órája — Drávakereszturon 1896. évi február hó 27-én d. u. 2. órája a község házhhoz kitűztetik.

Pályázati kérvények szabályszerűen felszerelve február hó 25.-ig hozzám adandók be.

Drávafok 1896. évi január hó 31.-én.

Kiss Gusztáv
kőrjegyző.

1—

Molnár keresztetik.

Henger malomhoz bővebb felvilágosítást nyujt ez ügyben

KRAUSZ IGNÁTZ ur,

szálloda tulajdonos,

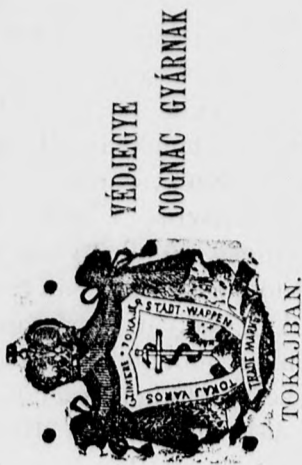
Barcstelep.

utánzótt „TOKAJI COGNAC”-ok ugyan nagyon ólécsók, de ép oly rosszak és még a legkisebb öszségeket sem érik meg. — Ez az értékelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL** mincseinek ellátva:

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI

VÉDJEGE
COGNAC GYÁRNAK

TOKAJI COGNAC
TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL

az

ELSO TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893 | 94 évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725 130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: HERZOG JÓ-ZSEF urnál továbbá minden jobb fűszer és esemege kereskedésben, gyogytárak és jobb kávéház és étteremekben.

9-1

Ózv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, címet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

